

ГРАФІЧНИЙ ФРАГМЕНТ З ПЛАНУ МІСТА ЧЕРКАСИ

Об'єкт:

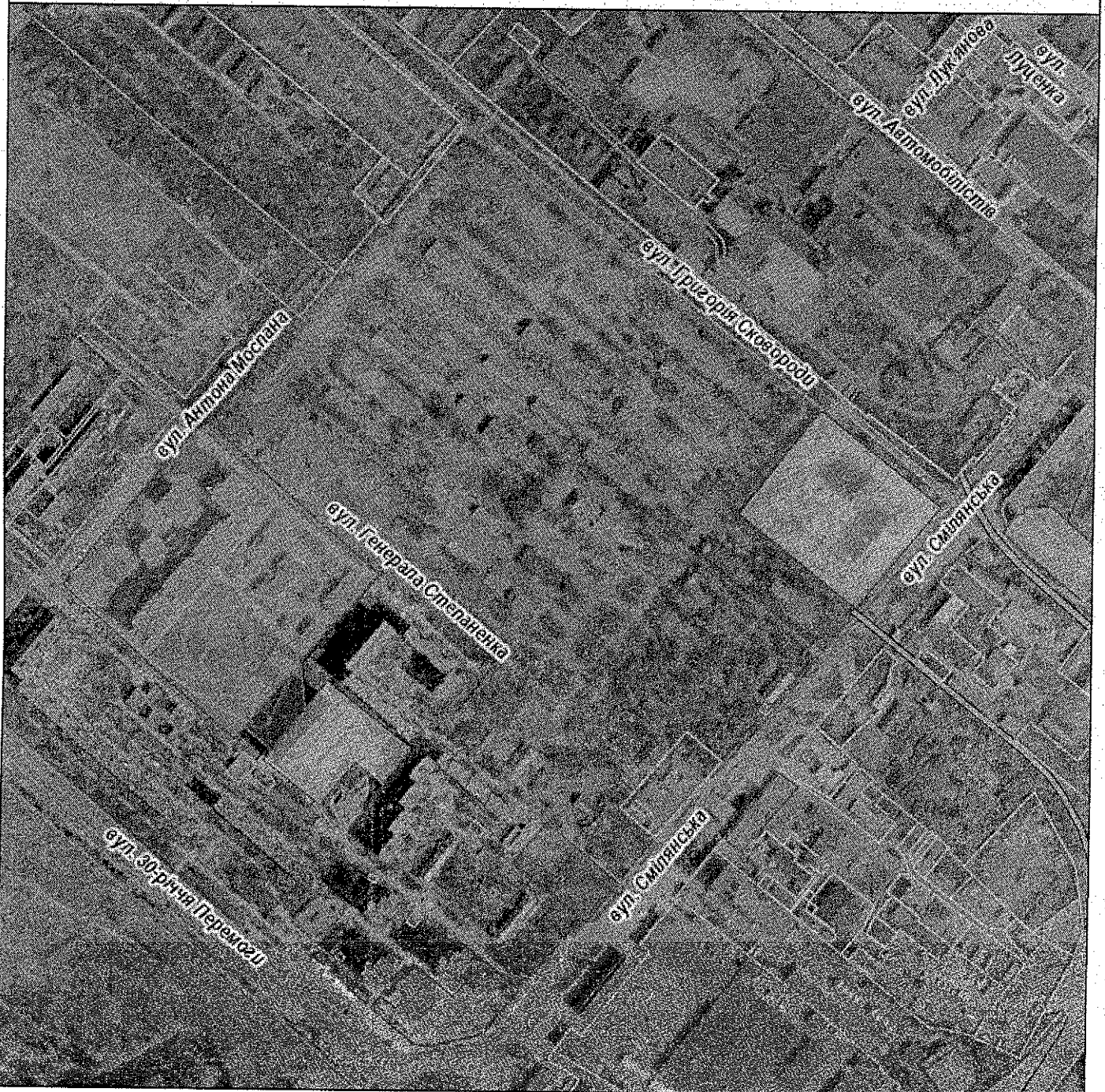
Вулиця Генерала Степаненка

Площа:

(орієнтовна)

Адреса:

Замовник:

ГЕОПОРТАЛ МІСТОБУДІВНОГО
КАДАСТРУ МІСТА ЧЕРКАСИ
<https://mgis.chmr.gov.ua/portal/home>

Дата: 07.02.2022

Масштаб
1:9 028

Степаненко Іван Никифорович

(13 квітня 1920 — 31 травня 2007)

Військовий льотчик, Двічі Герой Радянського Союзу

Народився 13 квітня 1920 року в селі Нехайки, нині Черкаської області, в селянській родині.

В армії з 1940 року. У 1941 році закінчив Качинську військову авіаційну школу. Служив у стройових частинах ВПС (Одеський військовий округ). Учасник Другої Світової війни: у червні 1941 — травні 1945 — льотчик, командир ланки, заступник командира та командир авіаескадрилы 4-го винищувального авіаційного полку. Брав участь у Сталінградській битві, боях на Кубані та Курській битві, відвоюванні Білорусі та Прибалтики.

Всього здійснив 414 бойових вильотів на винищувачах І-153, «Харрикейн», Як-7 та Як-9, в 118 повітряних боях збив особисто 33 і в складі групи 9 літаків противника.

Після війни продовжував службу в стройових частинах ВПС. Командував авіаційними з'єднаннями, освоїв реактивні винищувачі МіГ-15 і МіГ-17. З 1976 року генерал-майор авіації (1958).

Жив у місті Львові, потім — у місті Черкасах. Помер 31 травня 2007 року. Похований у Черкасах. Генерал-лейтенант (1999), заслужений військовий льотчик СРСР (1966).

За мужність і героїзм, проявлені в боях Указами Президії Верховної Ради СРСР від 13 квітня 1944 та 18 серпня 1945, присвоювались звання Героя Радянського Союзу. Нагороджений орденом Леніна (1944), трьома орденами Червоного Прапора (1942, 1944, 1945), орденом Олександра Невського (1944), двома орденами Вітчизняної війни 1-го ступеня (1945, 1985), орденом Вітчизняної війни 2-го ступеня (1943), п'ятьма орденами Червоної Зірки (1942, 1943, 1945, 1955, 1956), орденом «За службу Батьківщині у Збройних Силах СРСР» 3-го ступеня (1975), медалями.